

[Boligministeren.]

byggende ikke kommer ud for overraskelser med hensyn til svingninger i finansieringsvilkårene under byggeriets gang.

Med hensyn til statslånsvirksomheden i fremtiden er det forudsat, at denne skal være subsidieret i forhold til det statsgaranterede byggeri, således at forstå, at statslånet kun skal ydes i det omfang, der ikke gennem private lån på rimelige vilkår, herunder ved lån med garanti efter lovens regler, kan tilvejebringes et boligbyggeri af tilstrækkelig størrelse.

Som en aftrappingsordning for statslånene er foreslået, at lånebevillingerne aftrappes med 1 000 lejligheder om året, begyndende med 10 000 lejligheder og endende med 7 000 lejligheder om året.

Forslaget regner med den fordeling, at det sociale byggeri det første år skal have 4 500 lejligheder, parcelhuse for mindre-bemidlede 2 500 lejligheder, erstatningslejligheder ved sanering 1 500, eksperimentbyggeri 1 000 lejligheder og byggeri for egnsudvikling 500 lejligheder.

Aftrappingen kommer kun til at gælde byggeri i de første 2 grupper, nemlig socialt byggeri og parcelhusbyggeri for mindre-bemidlede, der forudsættes at falde til henholdsvis 3 000 lejligheder og 1 000 lejligheder om året.

Som en særlig overgangsordning for at sikre byggerytmen er det foreslået, at man lader 1955-lovens bestemmelser finde anvendelse på 3 500 lejligheder, finansieret efter reglerne i 1955-lovens kapitel VA i første halvdel af 1959. Endvidere foreslås at lade de eksisterende låneregler finde anvendelse på 4 000 lejligheder i det sociale byggeri og 2 000 lejligheder i parcelhusbyggeriet.

Til de enkelte grupper i aftrappingsordningen vil jeg gerne knytte nogle bemærkninger.

Nedgangen i statslånsvirksomheden, for så vidt angår socialt byggeri, til 3 000 lejligheder betyder en reduktion i forhold til det sædvanlige byggeri. Dette er naturligvis ikke udtryk for nogen undervurdering af det sociale byggeris hidtidige indsats — tværtimod.

Regeringen er imidlertid af den opfattelse, at det sociale byggeri nu har vokset sig så stærkt, at det også under de kommende, mere frie finansieringsforhold vil

have mulighed for at indtage en plads, der ikke er mindre fremtrædende end hidtil. Tanken er at begrænse statslånsbevillingerne til den del af det sociale byggeri, som løser ganske specielle sociale formål, og vi kombinerer det med tilskudsordninger, som jeg skal nævne.

Med hensyn til finansiering af parcelhuse for mindre-bemidlede, der hidtil har omfattet godt 2 500 lejligheder, er regeringen af den opfattelse, at det må være muligt navnlig for sparekasserne at overtage en meget væsentlig del af denne byggevirksomhed; men vi må også regne med, at der stadig kan være mindre grupper af bygherrer tilbage, som ikke kan klare den form for finansiering, og derfor mener vi at måtte fastholde en bevillingsramme på 1 000 lejligheder til de små parcelhuse.

Erstatningslejlighederne ved sanering, der i programmet er fastsat med en konstant bevillingsramme på 1 500 lejligheder, må ikke tages som udtryk for, at saneringsvirksomheden bør begrænses til 1 500 lejligheder om året. Det forudsættes, at en væsentlig del af de beboere, der udsaneres, vil kunne finde bolig i den almindelige boligmasse, men at der på den anden side må regnes med, at der kan blive en befolkningsgruppe, som det vil blive vanskeligt at placere på denne måde, og som derfor må „genhuses“ i lejligheder, der er specielt tilvejebragt med henblik på en sanering.

Jeg har været inde på, at en gunstig vending inden for byggepriserne kun vil kunne opnås ved en ændring af vore produktionsvaner.

Nu er det jo karakteristisk for byggerhvervet, at det er sammensat af et meget stort antal forholdsvis små firmaer, som hver for sig ikke har mulighed for at magte større opgaver med hensyn til afprøvning af nye produktionsmetoder. På den anden side må det tages i betragtning, at indførelsen af nye metoder kun kan ventes, såfremt disse kan blive afprøvet i praksis igennem nogen tid.

Ud fra dette synspunkt er det fundet rigtigt, at der bliver en særlig bevillingsramme på 1 000 lejligheder årlig, som giver mulighed for at gennemføre mere langsigtede aftaler for visse byggeområder, hvor man kan prøve nye produktionsmetoder.